

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון כ"ב בטבת תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - כ"א

1. **הסתפק רמי בר חמא: היו מוחזקין בטבלא מעץ שהיא שלה, וגט כתוב עליה, והרי היא יוצאת מתחת ידו שבא לגרשה, האם אומרים שהקנתה לו והווי גירושין או שאינה גומרת בדעתה להקנות, וצריך 'ונתן' משל בעל?**
 - א. **אביי רצה לפשוט מהברייתא שריב"ב העיד שהיה זקן שהיה מלוה וכותב בכתב ידו ואחרים חותמים, וחכמים הכשירו זאת, ואף שצריך 'ספר מקנה' ושהשטר יהיה של הלוה, ובהכרח שהזקן היה מקנה להם את השטר. ודחה רבא - יתכן שדווקא זקן תלמיד חכם יודע להקנות.**
 - ב. **רבא רצה לפשוט מהמשנה 'ערב החותם, לאחר שחתמו העדים ומסרו למלוה, גובה מהערב רק מנכסים בני חורין', כיון שנחשב מלוה על פה, שאין לזה קול. וכיצד חלה התחייבותו הרי השטר אצל המלוה, אלא בהכרח שהמלוה הקנה לערב.**
ודחה רב אשי: יתכן שרק איש יודע להקנות.
 - ג. **רב אשי פשט ממשנה מפורשת - 'אשה כותבת את גיטה ומקנה אותו לבעל, והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בחותמו'.**
2. **רבא - כתב לה גט ונתנו ביד עבדו, וכתב לה שטר מתנה עליו - קנאתהו את העבד וגיטה וחצירה באין כאחד. באיזה אופן קנתה? באופן שאין העבד הולך, כיון שחצר מהלכת לא קנה, ואף שאינו עומד שהרי 'כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה' אלא באופן שהוא כפות.**
3. **רבא חידש הלכה זו אף כשהקנה לה חצר - מה הטעם שהוצרך להשמיענו בשניהם? הו"א שבחצר יגזרו שלא מועיל משום חצרה הבאה לאחר מכאן. והו"א שבעבד יגזרו אטו שאינו כפות.**
אביי דחה - חצרה בגט נתרבה מידה, וא"כ צריך להדמות ל'ידה' שיחול רק באופן שקונה אף בעל כורחה, ומתנה אינה קונה בעל כורחה. ואין לפרוץ משליחות קבלת הגט שחלה רק מדעתה ואעפ"כ מתגרשת בזה.
א. כיון שמקור לשליחות אינו מ'ידה'. ב. מצינו שליחות קבלה בעל כרחה, שכן האב מקבל גט לבתו קטנה בעל כורחה.
4. **מדוע שנינו שאם כתב לה על קרן של פרה צריך לתת לה את כל הפרה, הרי יכול לקצוץ את הקרן וליתן לה? [ובשלמא בעבד אי אפשר]**
נאמר בפסוק 'וכתב... ונתן לה', יצא זה שמחוסר כתיבה, קציצה, ונתינה.
5. **מה הטעם של ר' יוסי הגלילי שפוסל גט שנכתב על דבר שיש בו רוח חיים או על אוכלין?**
'וכתב לה', מרבה הכל, ו'ספר' מלמד שבכל דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל.
ולרבנן 'ספר' מלמד שצריך לכתוב ספירת הדברים. וה'וכתב' מלמד בכתיבה מתגרשת, ולא בכסף, ואין מקישים בזה יציאה להויה. אמנם ריה"ג למד זאת מ'ספר כריתות', ספר כורתה, ולא דבר אחר.
ורבנן למדו מכריתות - שצריך דבר הכורת בינו לבינה, אבל אם אמר לה ה"ז גיטיך על מנת שלא תשתי יין, שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות. אבל אם הגבילה עד שלשים יום - הרי זה כריתות. ולא משמע לו ללמוד זאת מ'כרת' כריתות'.
6. **משנה - על אלו אין כותבין?**
 - א. **על מחובר לקרקע.**
 - ב. **כתבו במחובר, תלשו וחתמו ונתנו לה - לתנא קמא - כשר, לרבי יהודה - פסול.**
 - ג. **ר' יהודה בן בתירא - על הנייר המחוק ועל הדיפתרא, מפני שהוא יכול להזדייף, לחכמים - כשר.**
7. **מאחר ששינינו אין כותבין במחובר לקרקע, כיצד דנים בכתבו במחובר?**
 - א. **שמואל ועוד ביארו שכוונת המשנה - אין כותבין אפילו את טופס הגט במחובר לקרקע, שמא יכתוב את התורף במחובר, כתבו לטופס ותלשו, ואז כתב את התורף ונתנו לה - כשר. והמשנה בשיטת רבי אלעזר שעדי מסירה כרתי.**
 - ב. **ריש לקיש סבר - אין לפרש כשמואל כיון ששינינו שרק החתימה בתלוש. אלא - משנתנו כרבי מאיר שעדי חתימה כרתי, ופירוש המשנה - אין כותבין תורף גזירה שמא יחתום, כתבו לתורף, תלשו, חתמו ונתנו לה - כשר.**